

Jeg tror at kunne slaa det fast som en Kjendsgjerning, at for store og stærke Apparater formindste den tilsigtede Virkning — for mange Kofke forderve Maden. Skjøndt ganske vist en kraftig Kontrol af Fiskerierne til sine Tider paa Aaret kan kræve et talrigt Personale, saa vil der dog være en stor Del af Aaret tilbage, hvor der, naanlig naar Alt er sat i god Gænge, ikke vil være Synderligt at bestille for de mange kontrollerende Mennesker, Kontrolører, Assistentter, Kortarle og Fiskerifogder. Hertil kommer, at en ihærdig og systematisk Gjennemførelse af Loven efter min Formening vil medføre en gjensidig Kontrol af Fiskerne ved Fiskerne selv, hvilken ydermere kunde styrkes ved Opmuntring til at danne lokale Fiskerforeninger med forskjellige nyttige Formaal, som Assurance paa Redskaber, Havneanlæg m. m. Fiskerne i Rastrup have t. Ex. dannet en saadan Forening med ypperlige Love.

Fiskerifogderne bør være Basisen for Kontrolten, der har Fiskeridirektøren til Toppunkt og Landets Politieembedsmænd til sideordnet Assistance. Med denne Ramme kan al Kontrol fra Land besørjes, nemlig Tilsynet med Overholdelsen af Lovens Bestemmelser om de forskjellige Redskabers Dimensioner og Måskevidde, om Kjøb og Salg af umoden Fisk og om eventuelle Fredningsstæder og Fredningsstæder.

Tilbage bliver altsaa Tilsynet med Haandteringsens Udøvelse paa Søen og dens Beskyttelse mod Overgreb. Det forekommer mig at være meget vanskeligt bestemt at afgjøre, hvor stort et Antal Væsjente der vil være tilstrækkeligt hertil. Den i 1873 nedsatte Fiskerikommission har ment 2 Kontrolører, 4 Assistentter og et ubestemt Antal Kortarle. Hele dette Apparat var strøget i det Landsstinget forelagte Lovudkast med Undtagelse af det nuværende Personale i Limfjordskontrollen, men Lovforslaget kom ud af Landsstinget med hele 3 Kontrolører, 6 Assistentter og samme ubestemte Antal Kortarle, uden at nogen bestemt Motivering af denne Styrkes Styrrelse foreligger.

Skjøndt det ganske vist er bekvemt, saa indser jeg ikke Nødvendigheden af at fastslaa denne aldeles uprøvede Institutions Grændser i selve Fiskeriloven, thi fra Forholdene i Limfjorden kan ikke udbrages Analogier for vore øvrige Farvande. Jeg maa antage, at følgende Personale vil være tilstrækkeligt:

En Fiskeridirektør for hele Kongeriget med Bopæl i Kjøbenhavn, der tillige ved Hjælp af 3 Assistentter leder den specielle Kontrol i alle Farvandene sønden for en Linie fra Fornæs til Kullen, hvoraf 1 Assistent i Belterne fra Fornæs til Sjællands Rev sødester og en i Farvandet fra Sjællands Rev sønderester og østester til Grønsund og Bornholm, samt en til Direktørens Tjeneste.

En Direktøren underlagt Kontrolør med Bopæl i Nordjylland, der med 2 Assistentter leder Kontrollen i Limfjorden samt langs Thylandskysten nordester fra Fornæs omkring Stagen og langs Vestkysten.

Direktøren bør have en mindre, lidet dybtgaaende Dampbaad til sin Raadighed med den fornødne Besætning, saa at han i al Slags Veir kan komme hurtigt frem. Kontroløren og hver af de 4 Assistentter bør have et Døksfartøj — helst Søenkefjølsskud — til Disposition, samt 1 fast Kortarl til hvert Fartøj. Under ekstraordinære Forhold bør der gives Assistentterne Tilladelse til at hverve en ekstra Mand til Fartøjernes Bemanding.

Direktøren bør have Bopæl i Kjøbenhavn, hvor Regjeringen residerer, men hans Embedsvirksomhed vil jo isøvrigt udtræde en uafbrudt Cirkulation. Kontrolørposten i Nordjylland er foreslaaet bibeholdt i samme Form, da det vil være gavnligt at have en Mand udrustet med mere Myndighed end de øvrige Assistentter i denne fjernere Del af Riget. Instruxer for disse forskellige Embedsmænd maatte udarbejdes.

Jeg skal nu gaa over til at omtale Fiskerifogedinstitutionen. Jeg tilstaar, at den paatænkte Institution i sin kommunale Form ikke tiltaler mig særlig. Det er en Kjendsgjerning, at de kommunale Raad ikke have megen Interesse for og Kjendskab til Fiskere og Fiskeri; Amis- og Byraad ville neppe kunne erhverve sig nogen Garanti for, at de af dem ansatte Fogder netop ere de dertil mest skiktede, og Sogneraadene ville kun med Uvillie votere Lønningerne. Desuden formaar jeg ikke at indse, hvorfor de Sogne, der tilfældigen grændse til Havet, skulle afholde Udgifterne ved et Tilsyn, hvis Virksomhed kommer hele Landet til Gode. Til at udføre dette Tilsyn langs Rigets Kyster, der have en Udstrækning af 400 Mil, antages en Styrke af indtil 80 Mand tilstrækkelig, idet tilbørligt Hensyn tages til, at der i den ovennævnte Længde er medtaget begge Sider af smalle Fjorde, mennekketomme Kyststrækninger, og at Tilsynet i Havnestedernes Distrikter kan udføres af vedkommende Byers Politi. For en aarlig Douceur af 100 Kr. pr. Mand anser jeg, i Lighed med hvad der finder Sted i Sverrig, at dertil egnede Folk kunne engageres til, i Forbindelse med deres øvrige Erhverv at overtage Fiskeritilsynet, og Engagementet bør foretages af selve Direktøren, der ligeledes bør kunne afstedige Vedkommende i Tilfælde af Pligtforømmelse, hvilket neppe hyppigt vilde finde Sted i